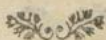
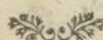

24. *Pridem invaluit sententia certa, quod solus Papa admittat resignationes in favorem.*
25. *Quæ verò causa hujus USUALIS RESERVATI soli Papæ? R. anomala hujus resignationis indoles.*
26. *Divisio resignationis in puram & non puram institutioni Canonicae non debetur.*
27. *Quomodo supplenda negligentia Prælatorum in conferendis beneficiis regulam dat c. 2. de præb.*
28. *Irregularitas bigamiæ similitudinariæ fabula est.*
29. *C. 10. de off. Archid. de solis monasteriis non procedit.*
30. *Chor-Episcopi Origine suâ non sunt confundendi cum Archi-Diaconis.*
31. *Ecclesia annullare potest ordinationes Episcopi hæretici, schismatici, &c.*
32. *Delegata Jurisdictio prorogari non potest de causa ad causam.*
33. *Divisio Belli in off- & defensivum non est Canonica.*
34. *Minor restitui in integrum non potest contra resignationem sui beneficii.*
35. *Vix defendi potest privilegium fori Clericalis esse Juris Divini quoad totam suam latitudinem.*
36. *Post latam sententiam & rem judicatam multum interest, an in LIBELLO causa remota actionis realis fuerit expressa, nec ne?*
37. *Quid sentiamus de cap. 13. DE JUD. rogati exponemus.*
38. *Conjungi posse in eodem libello ac Judicio causam possessionis & proprietatis dubium non habet de Jure Canonico ex C. cum Ecclesia de caus. possess. & propriet.*
39. *Neque mirus judicium retinendæ possessionis cum judicio petitorio conjugium sustinet.*
40. *Petitorio unâ cum possessorio in judicium ab actore deducto, cognoscitur super utroque.*
41. *Quo casu, si actor vincat in possessorio, succumbat verò in petitorio, in eadem sententia prius actori, deinde reo victoria adjudicatur.*

EX JURE PUBLICO.

I. Potestas Spiritualis, & Superioritas Territorialis in CLEMENTE XIV. summo Pontifice, atque in ECCLESIASTICIS S. R. I. PRINCIPIBUS jure optimo conjuncta refulget. *

* Equidem Protestantibus nonnullis invisa est hæc positio, qui utramque potestatem istam *Spiritualem & Territoriale[m] temporalem* in eadem persona combinari, ægrè ferunt: sunt quoque, qui eam Episcopis non abnuunt, velut *Buderus Dissert. auspicali de Testam., Epp. Germaniæ & Reinkingerus de Reg. sæc. & Eccles. L. II. Cl. IV. C. IX.* Summo tamen Pontifici nostro invident: *Reink. cit. Cl. II. C. VIII.* Verùm hi plenâ luce in Contradictionem ruunt... Armis, non novis, sed ex fragmentis Protestantium emendicatis desponsatam potestatem istam sæculo hoc invasit *Anonymus* quidam in Libello, Cui titulus: *Rechte des Kayfers und Stände des Reichs über geistliche Personen und Kirchen-Güter &c.* Libellus iste Summo Pontifici nostro potestatem *Territoriale[m] Temporalem* primò contradicit: Potestatem *Episcoporum* ad *Spiritualem* duntaxat reducendam esse, præterdit: contra Religiosos plura injuriosa congerit: Tandem bona Clericorum à Potestate Laica in quemcunque usum vertibilia permittit: quid iudicii ferendum sit de Libello hoc, perspectum habet, quisquis Ecclesiæ Historiam intimiùs perferatur: ex eâ facile sese proder, *horum politicorum hereticorum* (ut utar verbis *Baronii* ad an. 1141. §. 3. & *Gretseri* in *Arnaldo* redivivo T. VI. f. 107.) *Patriarcham & Principem extitisse Sæc. XII. Arnaldum de Braxia; heresiarcha* iste (quem igne interiisse passim notant Historici) testibus *Ottone Frisingensi de Gestis Friderici I. L. 2. C. 21., Fleury ad an. 1139. Du Mesnil T. IV. f. 348. Brietio Anal. f. 643.* dicebat: *Nec Clericos proprietatem, nec Episcopos Regalia, nec Monachos Possessiones habentes aliquâ ratione salvari posse: cuncta hæc Principis Laici esse, ab ejusque beneficentia in usum tantùm Laicorum cedere oportere.* *Baronius* etiam ad ann. cit. §. 3. *Dum Romæ esset, inquit, jactare ista capit, Laicorum esse omnia temporalia & ea à Clericis injustissime detineri.* In sanam hanc Doctrinam secuti postea sunt *Waldenses, Hufstæ, Marsilius Ictus Patavinus, Joannes de Jamduo Perusinus, homines Ludovico Bavaro contra Joannem XXII. mancipati.* Adhæsit iis *Wicleffus*, inter cujus propositiones à Generali Constantiensi Synodo Sess. 8. coram *Sigismundo Imp. damnatas hæc est 39na: apud Labbaeum Tom. XII. Concil. f. 265.: Imperator & Domini seculares sunt seducti à diabolo, ut Ecclesiam dotarent bonis*

temporalibus. A Wicleffo pestifera lues manavit ad Lutherum, ad Centuriatores Magdeburgenses, Molinæum, Wolffium, Goldastum, Corringium & tandem temporibus nostris in Anonymum: videat hic, quo avo & proavo gloriari possit. Quæ fatalia de hæresi ista politica in Ecclesiam pullularint, Conf. *Authores Sup. cit.* aliòsque Historicos ad vitam *Lucii II. & Eugenii III.* Porro Anonymum istum penitus elinguem facit *Dissertatio Inauguralis BARTHELII T. I. Op. IV.* quem desuper omnino consule.

II. Episcoporum Jurisdictionis immediatè à Deo est*.

* Magnorum hæc quæstio motuum in Conc. Trid. Causa fuit: teste enim *Pallavicino Hist. Conc. Trid. Lib. XVIII. Cap. 14. & 15.* pro parte adfirmante strenuè decertarunt Hispaniæ & Galliæ Præsules universi, pro inficiante verò Itali. Illorum causam defendendam suscepit *Petrus Soto* Ord. Præd. horum autem *P. Didacus Lainerz S. J. Præpos. Gen.* uterque in Concilio eodem Theologus utraque sententia varios deinceps nacta patronos est; Italicorum partes magno molimine tuetur *PROSPER FAGNANUS in cap. I. de off. Jud. Ordinarii à §. 47. & incertus AUCTOR Animadv. in Hist. Eccl. Nat. Alex. T. III. Diss. 4.* Hispanorum verò Gallorumque (quibus jam plurimi Canonistæ aliarum nationum accesserunt) *NAT. ALEX. Tom. 3. Diss. 4. ESPEN P. I. J. E. Tit. 16. c. 1. Cl. BARTHELIUS & Cl. P. J. de RIEGGER Viennæ Ss. Can. Prof. P. O. Introd. in Univers. Jus. Eccles. Diss. prævia C. 5. §. 87.* ubi ait: *difficiles adversariorum & contortas, ac pro cuiusque ingenio effectas textuum distinctiones non sapere eruditiori huic seculo.* Salva quippe res esse videtur postquam Trid. Synodus Sess. 22. c. 4. definivit: *Episcopos successisse in locum Apostolorum: qui enim negant Episcopos suam potestatem immediatè accepisse à Deo, magni se ipsos difficultate implicant, ne idem negandum esse de Apostolis fateri cogantur: Episcopis nimirum Apostolorum successoribus dictum à S. Paulo est: attendite vobis & Universo Gregi in quo vos spiritus sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei.* Act. 20. v. 28. quam optimè verò hæc sententia concilietur cum Primatu Pontificis jurisdictionali aliisque prærogativis adeò, ut nullatenus connectatur modernorum Anti-Ponti-

Pontificiorum systemati, concinnè exponit mentionatus sæpe P.
Luidl Diss. v. de Pontifice Cap. I.

III. Forma igitur Regiminis in Ecclesia non est purè Mo-
narchica, sed Aristocratiâ mixta.

C. M. I.

Cum Permissu Superiorum.

